

Cesaretten Merhamete 5

MERHAMET

Garson Ahmet, cesaretle atıldığı girişim yolculuğunda nice basamaklardan geçti. Sayısız sorunla ve sayısız fırsatla karşılaştıkça hem işi, hem de kendisi değişti ve gelişti. Tüm bu süreçler, aslında her birimizin içinde gizli olan beyin ve zihin donanımlarımızla mümkün olabilen, hepimizde gizli bir potansiyel olarak keşfedilmeyi bekleyen özellikler. Cesaretle ve akıllıca atılacağımız her macera, potansiyel olarak bizi böyle bir geleceğe kolaylıkla taşıyabilir. Fakat bunların hepsinin ötesinde, sadece başarılı, para kazanan ve statü sahibi bir insan olmak çoğu zaman yeterli değildir. İlerleyen yıllar boyunca geliştireceğimiz olumlu özellikler nelerdir diye baktığımızda, kendine ve etrafındaki her şeye karşı sevgi ve anlayış bakışıyla bakabilmek, güzel yaşanmış bir ömrün en önemli işaretlerinden birisidir. Kısacası cesaretle çıktığımız yolda ulaşacağımız belki de en güzel sonuçlardan birisi, merhamettir.

Merhamet, Arapça r-h-m kelime kökünden gelir. Korumak, kollamak, muhafaza etmek anlamlarındadır. Rahmet, rahim, merhum gibi birçok kelitemiz yine aynı köktendir. Merhamet, bu anlamda, acıma, şefkat, kucaklamak gibi birçok olumlu anlama sahiptir.

Bu kadar basamaktan sonra Ahmet'in neden "merhamet" gibi bir basmağa ulaşması gerekiyor? Merhamet, birçok canlıda belli düzeylerde görülmesine rağmen, insandaki kadar geniş çaplı ve kapsayıcı bir çapta hiç bir canlıda göremediğimiz bir vasıftır. Birçok hayvan, yavrusuna, akrabasına yahut sürüsüne sadakat ve uyum anlamında şefkat ve sevgi benzeri davranışlara sahiptir. Fakat insanoğlu sadece kendi cinsine değil, yaşadığı dünyaya, canlı ve cansız varlıklara ve hatta zihninin dokunabildiği tüm evrene sevgi şefkat ve merhamet duyabilen bir varlıktır. Fakat bu kadar geniş çaplı bir merhamet, hepimizin malumu ki, fazla insanda görebildiğimiz bir şey değildir. Neden acaba?

Buraya kadar konuştuğumuz cesaret, basiret, feraset, hayret, hikmet, adalet ve marifet gibi basamaklar boyunca insan aslında temel olarak kendini tanıma yolculuğundadır. Ne için bu dünyaya geldiğini, hayatını ne yaparak geçireceğini, sınırlarını ve imkanlarını keşfeder. Bu keşifte derinleşen insanlar, güçlerinin neye yetip neye yetmeyeceğini bilerek, enerjilerini ne doğru yönde kullanma becerisini geliştirirler.

Bizlere verilen her türlü donanım, özellik ve yetenekler, hepimize özel ve benzersiz terkipler oluşturur. Bu terkipler iki kişide asla aynı değildir. Bu kişisel terkiplerle yahut bileşimle ne yapacağımız, bunu nasıl kullanacağımız, yine yaşadığımız ortam, zaman dilimi ve fırsatlar yahut engeller gibi benzersiz şartlar tarafından belirlenecektir. Merhamet işte burada devreye girer: Sadece kendini tanımak değil, kendisini oluşturan terkinin, imkan ve sınırlılıkları ile nasıl bir yolda en verimli kullanılabileceğini fark edebilmenin yolu, başta kendine, sonra her şeye merhamet bakışıyla bakabilmekle mümkündür. Kendinizden ve çevrenizden, kapasitelerinin üzerinde bir şeyler beklemek, başarısızlık ve mutsuzluğun en kolay formülüdür.

Kendini tanıma düzeyinde derinleştikçe, kendini sevme, kendine merhamet etme bu sürecin doğal bir sonucu olarak ortaya çıkar. Adalet de bunu gerektirir. Kendine bakma becerisini geliştirmek, dünyada en doğru yaşama yolunu keşfetmenin bir numaralı şartıdır.

Yeryüzündeki tüm canlılar kendilerine verilen bedensel ve zihinsel donanımlarını tam olarak kullanmak zorundadırlar. Donanımlarını hiç kullanmadan bu dünyayı terk etme özgürlükleri yoktur. Mesela bir martıyı düşünün. Bu kuşun hem kanadı hem de bacakları vardır. Yeri gelince kanatlarıyla uçar, yeri gelince de ayakları ve bacakları ile yürür. Ama “benim bacaklarım var o nedenle ben artık uçmayacağım; sadece yürüyeceğim” diyen bir martı göremezsiniz. İnsan ise bildiğimiz kadarıyla bu kuralın dışındaki tek canlıdır. Mesela Ahmet; içindeki potansiyelin ona gönderdiği sinyalleri yok sayarak “bana bu kadar yeter; başka bir şey yapmama gerek yok” da diyebilirdi. Ama ufak bir cesaret göstererek çıktığı bu yolculuk, ona başka neler yapabileceğini de göstermiş oldu.

İşte bu noktada, bize verilen bedensel, zihinsel her türlü donanıma merhamet etmek, onları yerli yerinde ve gerektiği gibi kullanmak, İnsan gibi insan olmanın temel gerekliliklerinden birisidir. Donanımlarımızdan herhangi birisini unutmak, varlığından bile habersiz yaşamak, yahut var olan başka özelliklerimize aşırı yüklenmek, kendimize, nefsimize ve yaratılış amacımıza zulmetmektir. Zulüm ise merhametin zıddır. Ahmet merhametini de geliştirdiği için işkolik olmadan yaşamını sürdürebilen; hayatını kar ve kazanç üzerine değil, doğru yaşamak üzerine kurmuş bilge bir insana da dönüşebilir. Tabii her şey Ahmet’in yapacağı tercihlere ve kararlara bağlı...

Neticede, bu basamaklar hepimizin önünde, insanlar adedince farklı yollar boyunca bekler. Nasıl ilerleyeceğimiz, her bir adımda neler yapacağımız ise dışarıdan bir başkasının bize yanıtlarını verebileceği sorular değildir. Bunun için yapmamız gereken en önemli şey kendimize bakmak, kendimizi iyi tanımdır.

O nedenle biz her zaman diyoruz ki:
Kendinize iyi bakın, göreceksiniz...